

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210201397
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1210201397.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov bytového domu 130/3 Medvedzie, IČO: 36 144 959, zastúpený advokátom: JUDr. Miroslav Bachynec, Podbiel č. 177, proti žalovanému: KOMTERM Slovensko a.s., IČO: 35 792 604, Na stanicu č. 22, Žilina, zastúpený advokátom: JUDr. Marek Letkovský, Legionárska ul. č. 1/C, Bratislava, o zaplatenie istiny 1. 452, 23 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. februára 2018, č. k. 14C/91/2010 - 592 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 01. júla 2021, č. k. 14C/91/2010 - 645, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobcu v plnom rozsahu a žalovanému proti žalobcovi priznal 100 % - tnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 2 písm. d), e), f), § 19 ods. 1, 2 zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike a vecne tým, že mal vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 02. 01. 2007 uzavretá Zmluva o dodávke tepla č. TE 02-050/06, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako dodávateľa dodávať žalobcovi ako odberateľovi teplo z tepelného zdroja KOMTERM - OTF Nižná do priestorov bytového domu 130/3, určené na vykurovanie a na prípravu teplej úžitkovej vody a záväzok odberateľa platiť za dodávku tepla ÚK a TUV kalkulovanú cenu, keď v článku 2. označenom ako PREDMET ZMLUVY je v bode 2.3. uvedené, že odovzdávacím miestom dodávky tepla pre ÚK a TUV sú výstupné uzatváracie armatúry v OOST a podľa článku 6 označenom ako platobný styk a fakturácia bod.6.2. sa dodávateľ zaviazal platiť úhradu za spotrebovanú elektrickú energiu jednotlivými výmenníkovými stanicami. Uviedol, že žalobca vyúčtoval žalovanému za spotrebu elektrickej energie v bloku žalobcu z OOST žalovaného za rok 2007 sumu 730, 26 eur, ktorá bola vyfakturovaná FA č. 12008 vyhotovenou dňa 15. 02. 2008 so splatnosťou 28. 02. 2008, za rok 2008 sumu 782, 22 eur, ktorá bola vyfakturovaná FA č. 92009 vyhotovenou 20. 03. 2009 so splatnosťou 05. 04. 2009, z ktorej bola podľa vyčíslenej výšky nedoplatku zaplatená dňa 04. 05. 2009 suma 60, 25 eur, celkom nedoplatok vyčíslený žalobcom predstavuje sumu 1. 452, 23 eur s tým, že ako vyplýva zo samotných faktúr žalobca žalovanému vyúčtoval spotrebu elektrickej energie v odovzdávacej stanici tepla, čo je iná časť rozvodovej sústavy tepla a poukázal na záver znaleckého posudku znalca B.. F. A., ktorý doslova uviedol, že nejestvujú žiadne sekundárne rozvody, ktoré by zabezpečovali prenos tepla medzi OST nachádzajúcou sa mimo konkrétneho bytového domu (alebo iného teplom zásobovaného objektu) do konkrétneho bytového domu (alebo iného teplom zásobovaného objektu), a ak by v rámci CZT sídliska Medvedzie - Tvrdošín existoval sekundárny rozvod (SR) dodávateľ - žalovaný by musel mať takýto SR uvedený v príslušných povoleniach (napr. v rozhodnutiach ÚRSO), v stavebnom a

kolaudačnom povolení, ako aj v protokoloch SIEA a práve v protokoloch SIEA by museli byť na základe rozdielu určeného meradla umiestneného na výstupe z OST (neodborne VS) nachádzajúcej sa mimo konkrétneho bytového domu (alebo iného teplom zásobovaného objektu) a ďalšieho určeného meradla na vstupe do konkrétneho bytového domu (alebo iného zásobovaného objektu) vyhodnotené straty tepla na sekundárnom rozvode, resp. hospodárnosť distribúcie tepla sekundárnym rozvodom, avšak uvedené absentuje, čo potvrdzuje záver, že v rámci CZT sídliska Medvedzie - Tvrdošín, nie sú sekundárne rozvody, a preto žalobu po doplnení dokazovania opätovne ako nedôvodnú zamietol. Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a vecne plným úspechom žalovaného v konaní, ktorému proti neúspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v 100 % výške. 2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci, t. j. má vady (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe vyhovieť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Uviedol, že žaloba bola zamietnutá v podstate z toho dôvodu, že v uzatvorenej zmluve o dodávke tepla zo dňa 02. 01. 2007 žalovaný prevzal na seba záväzok uhradiť elektrickú energiu spotrebovanými výmenníkovými stanicami, pričom teplo dodávané žalovaným do bytového domu neprechádzalo len cez výmenníkovú stanicu (VS), ale aj cez odovzdávajúcu stanicu tepla (OOST). Vytkol súdu prvej inštancie, že pri vyhodnocovaní dôkazov po doplnení dokazovania nepostupoval správne, keď opakovane prevzal verziu žalovanej strany o tzv. výmenníkových staniaciach, nakoľko Zmluva o dodávke tepla bola vyhotovená zástupcom odporcu (žalovaného, pozn. odvolacieho súdu), je stále platná a je v nej zakotvené, že elektrickú energiu vo výmenníkovej stanici zaplatí dodávateľ - odporca (žalovaný). Zdôraznil, že existuje len jedno zariadenie medzi dodávateľom a odberateľom a potvrdil to aj súdny znalec B.. F. A. a aj v spise založená projektová dokumentácia, ktoré dokazujú, že na sídlisku Medvedzie v Tvrdošine neexistujú od roku 2004 medzičlánky, teda centrálné výmenníkové stanice. Uviedol, že výmenníková stanica 4, na ktorú sa odvoláva odporca (žalovaný) je len dom s. č. XX (nie XX ako sa mylne uvádza v rozsudku), avšak nie je to výmenníková stanica, je to len budova, ktorá nemá vybavenie výmenníkovej stanice, lebo je prázdna, pričom uvedenú skutočnosť prvostupňový súd (od účinnosti Civilného sporového poriadku, ide o súd prvej inštancie, pozn. odvolacieho súdu) v napadnutom rozsudku odignoroval v plnom rozsahu, ale potvrdil súdny znalec B.. F. A.. Výpoveď svedka E., z ktorej súd vychádzal označil žalobca za účelovú a zavádzajúcu s tým, že na to poukazoval aj vo svojich písomných vyjadreniach, keď tvrdil a tvrdí, že svedok ako správca bytov na sídlisku Medvedzie má vedomosť o tom, že od roku 2004 neexistujú na tomto sídlisku sekundárne rozvody, čo opätovne potvrdil súdny znalec B.. F. A. v znaleckom posudku. Poukázal na to, že podľa zmluvy na dodávku tepla, ktorá je platná, sa odporca zaviazal platiť náklady na elektrickú energiu existujúcich výmenníkových staníc (podľa znalca B.. F. A. išlo v skutočnosti o objektové OST, OOST), nech sa to „zariadenie“ v bytovkách nazve akokoľvek, znáša dodávateľ tepla, nakoľko dohodnuté zmluvné podmienky sú jasné a nemenné, pričom podľa nich odporca plnil a aj plní a znáša náklady na elektrickú energiu v nich spotrebovanú. Namietol, že budova ako výmenníková stanica pod označením VS 4 existuje, výmenníková stanica neexistuje je len prázdna budova s č. XX, bez zariadenia, pričom je v nej, v rohu prázdnej budovy umiestnená len malá VS pre dom XX, lebo v dome XX ju nemali kde umiestniť, tak ju umiestnili v protíľahlej budove, kde v čase výstavby domových výmenníkových staníc, teda v roku 2004 sídlil bytový podnik. Žalobca upozornil na to, že nejde o inú časť tepelnej sústavy, ako vo všetkých svojich písomných vyjadreniach tvrdí odporca, lebo existujú len domové VS (OST, OOST), čo potvrdil v plnom rozsahu súdny znalec B.. F. A. s tým, že ak podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalovaný na základe platnej zmluvy zahrnúť elektrickú energiu do ceny tepla a neurobil tak, tak to neznamena, že na túto chybu budú doplácať koneční spotrebitelia a nakoľko spotreba elektrickej energia je fakturovaná až po roku, mal odporca dostatok času, aby opravil náklady v súlade s platnou Zmluvou na dodávku tepla. Poukázal na skutočnosť, že na sídlisku Medvedzie v Tvrdošine neexistujú iné časti tepelnej sústavy, jestvujú len domové výmenníkové stanice (VS, OOST, OST), čo jednoznačne potvrdzuje znalec B.. F. A. v znaleckom posudku, a preto tvrdenia žalovaného, že sa jedná o iné časti tepelnej sústavy, sú len úmyselné a účelové zavádzanie súdu. Uviedol, že žalovaný používa termíny 2 a 4 trubkový systém pri dodávke tepla, avšak v skutočnosti na sídlisku Medvedzie existuje iba dodávka tepla z kotolne v Nižnej a konečný odberateľ, teda jednotlivé bytovky a nich VS (OOST, OST) bez žiadneho medzičlánku výmenníkovej stanice, ako to nesprávne nakreslil B.. G. I.N. v znaleckom posudku, ktorého obsah bol vyvrátený ďalšími znaleckými posudkami, pričom po celé obdobie súdnych sporov absolútne nesprávnu schému tohto znalca zásobovania teplom jednotlivých bytových domov zásobovaných z tepelného zdroja žalovaného, žalovaný zámerne zneužíva. Vytkol súdu prvej inštancie, že v odôvodnení napadnutého rozsudku odkazuje na závery znaleckého posudku B.. G. I., avšak nepostrehol rozdiel

medzi objektovou odovzdávacou stanicou (OOST) a objektom výmenníkovej stanice (VS), tak ako ho definoval znalec B.. F. A., a preto nesúhlasil s odôvodnením rozsudku v tej časti, kde súd tvrdí, že sa dohodli s dodávateľom tepla na pomernom uhrádzaní nákladov za spotrebovanú elektrickú energiu vo VS, keďže Spoločenstvá vlastníkov bytov sa s dodávateľom tepla nedohodli na žiadnom pomernom uhrádzaní nákladov za elektrickú energiu. Uviedol, že z obsahu zápisu zo dňa 19. 05. 2009 vyplýva, že ak termín konečný odberateľ je jednotlivé Spoločenstvo vlastníkov bytov podľa platnej zmluvy, tak odporca uhradí celú cenu spotrebovanej elektrickej energie, pričom z dokazovania vyplynulo, že SVB sú konečnými odberateľmi, a preto ak aj napriek tomu odporca uhradil len časť spotrebovanej elektrickej energie, tak jednostranne porušil zmluvné podmienky, pričom však uznal jeho nárok tým, že čiastočne plnil záväzok vyplývajúci zo zmluvy. Poukázal na to, že nie je zrejmé, z akého dôvodu súd vyhodnotil, že teplo od dodávateľa prechádza cez výmenníkovú stanicu a potom cez odovzdávaciu stanicu tepla, keď takýto názor súdu je absolútne nesprávny a v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, lebo na celom sídlisku Medvedzie od roku 2004 existujú len VS (OST, OOST) v jednotlivých bytovkách, teda len jedno zariadenie umiestnené v bytovkách, cez ktoré je dodávané teplo, pričom neexistuje medzičlánok tak, ako to prezentuje prvostupňový súd, výmenníková stanica, cez ktorú ide teplo do odovzdávajúcich staníc tepla v bytovkách, pričom takýto záver súdu prvej inštancie, ktorý je v rozpore aj so závermi znaleckého posudku znalca B.. F. A., sa javí ako nepochopenie technickej podstaty problému, z ktorého nepochopenia potom vyplýva aj priklonenie sa k nesprávnemu právnemu záveru, nakoľko podstata právneho problému tkvie v tom, že účastník zmluvy je povinný plniť dohodnuté zmluvné podmienky v uzatvorenej zmluve a to aj napriek tomu, ak neskôr príde na to, že asi pochybil.

3.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že je neopodstatnené a nedôvodné a nakoľko v ňom absentujú odvolacie dôvody podľa § 363 v spojení s § 365 C. s. p. navrhol odvolanie odmietnuť s poukazom na ustanovenie § 386 písm. d) C. s. p. a v prípade, ak sa odvolací súd s týmto návrhom nestotožní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že nie je daný žalobcom označený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., nakoľko neuviedol žiadne dôvody, ktoré by sa týkali právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie, ani to, v čom konkrétne mal súd prvej inštancie dôjsť k nesprávnym právnym záverom s tým, že tvrdenia, ktoré žalobca uvádza vo svojom odvolaní sa týkajú skôr skutkových zistení a nie právneho posúdenia, čo je v rozpore so žalobcom označeným odvolacím dôvodom. Poukázal na skutočnosť, že žalobca uviedol aj nesprávne dôvody vyhlásenia napadnutého rozsudku, nakoľko z bodu 15. odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd uzavrel, že žalobca mu fakturoval elektrinu v inej časti tepelnej sústavy, čo je záver v súlade so záverom znaleckého posudku B.. F. A., zároveň súd poukázal aj na to, že v zmysle znaleckého posudku nie sú v sústave žalovaného žiadne sekundárne rozvody, čo znalec označil ako hlavné odlišovacie kritérium, je teda zrejmé, že žalobca ako dôvody zamietnutia žaloby zo strany súdu prvej inštancie neuviedol také dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ale také dôvody, ktoré sa žalobcovi javia ako vhodné pre jeho odvolanie, čo považuje za účelové správanie žalobcu. Namietol nekonzistentnosť argumentácie žalobcu v podanom odvolaní, z ktorého nie je úplne zrejmé, čo chce voči napadnutému rozsudku namietat', pričom jednotlivé argumenty, ktoré sú uvedené v odvolaní, žalobca tvrdí opakovane a to od začiatku súdneho konania, avšak súd prvej inštancie sa s nimi vysporiadal riadne vykonaným dokazovaním, najmä množstvom listinných dôkazov (zápis z jednania, stanovisko Úradu pre reguláciu sieťových odvetví z 24. 08. 2011, znalecký posudok B.. F. A., odborný posudok znalca B.. G. I. atď.). Namietol tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že mal na základe platnej zmluvy zahrnúť elektrickú energiu do ceny tepla a neurobil tak, čo však neznamená, že na túto chybu budú doplácať koneční spotrebitelia, nakoľko súd prvého stupňa nikde v napadnutom rozsudku neuviedol, že mal zahrnúť elektrickú energiu do ceny tepla a neurobil tak, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania; záver vykonaného dokazovania ako aj napadnutého rozsudku je úplne opačný ako tvrdí žalobca. Zdôraznil, že žalobca nevníma zásadný rozdiel medzi situáciou v rokoch 2007 - 2008 (ktorého obdobia sa jeho žaloba týka) a situáciou v roku 2009, keď do roku 2008 vrátane, si elektrickú energiu spotrebovanú v OOST nezapočítal do celkovej ceny tepla, preto ani neexistuje žiadny dôvod, prečo by ju mal platiť s tým, že od roku 2009 začal započítavať elektrickú energiu spotrebovanú v OOST do ceny tepla, a preto ju aj platí, keďže ak by to neurobil, obohatil by sa tým na úkor obyvateľov dotknutého bytového domu. Uviedol, že odvolanie žalobcu je zmätočné, nakoľko na viacerých miestach uvádza vyložené nepravdivé a zavádzajúce, prípadne nezrozumiteľné tvrdenia (vyjadrenie žalobcu o konečnom odberateľovi, ktoré je v priamom rozpore s obsahom zápisu z 19. 05. 2009), ako aj s obsahom všeobecne záväzných právnych predpisov, keď zo zápisu z 19. 05. 2009 vyplýva, že účastníci sa dohodli, že sa bude zisťovať, či sú stavebné bytové družstvá odberateľmi alebo konečnými spotrebiteľmi (teda nie hybrid „konečný odberateľ“, ktorý používa v odvolaní žalobca), podľa čoho sa bude uhrádzať elektrická energia za roky

2007 a 2008, pričom zároveň sa dohodli, že od roku 2009 bude elektrická energia už zahrnutá do ceny tepla; avšak vo vzťahu k povinnosti žalovaného uhradiť celú elektrickú energiu sa v ňom neuvádza nič. Poukázal na to, že zákon pozná pojem „odberateľ“, ktorým je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo na rozvod tepla alebo množstvo dodaného tepla rozpočítava konečnému spotrebiteľovi, ako aj pojem „konečný spotrebiteľ“, ktorým je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá teplo využíva výlučne na vlastnú spotrebu (viď bod 14 odôvodnenia rozsudku), a preto nie je jasné, ktorý subjekt žalobca myslí pod pojmom „konečný odberateľ“, ani z čoho vychádza pri tvrdení, že malo byť v konaní dokázané, že žalobca je konečným odberateľom. Uviedol, že nerozumie, akými dôkazmi by malo byť v konaní preukázané, že spoločenstvá vlastníkov bytov majú byť konečnými spotrebiteľmi, keď v zmysle zákona je tomu presne naopak; nakoľko je úplne nepochybné, že konečnými spotrebiteľmi sú jednotliví vlastníci, resp. obyvatelia bytov, ktorí dodané teplo využívajú výlučne na vlastnú spotrebu.

4.

Žalobca vo svojej reakcii na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu uviedol, že s tvrdením žalovaného nesúhlasí v tom smere, že fakturoval elektrinu v inej časti tepelnej sústavy, vraj podľa znaleckého posudku B.. F. A., lebo vôbec neexistovala a ani neexistuje iná časť tepelnej sústavy, nakoľko znalec potvrdil, že v sústave nie sú sekundárne rozvody, čo je hlavné rozlišovacie kritérium toho, že dodávateľ tepla pri vyhotovení zmluvy o dodávke tepla nemohol mať na mysli inú tepelnú sústavu, ktorá už 4 roky neexistovala s tým, že Zmluva o dodávke tepla bola vyhotovená zástupcom odporcu, je stále platná a je v nej zakotvené, že elektrickú energiu vo výmenníkovej stanici zaplatí dodávateľ - odporca. Uviedol, že žalovaný nesprávne argumentuje tým, že dodávateľ tepla nemal povinnosť zahrnúť náklady na elektrickú energiu do ceny tepla, keďže podľa bodu 6.2 platnej zmluvy o dodávke tepla to zmluva dodávateľovi prikazuje. K tvrdeniu žalovaného, že od roku 2009 náklady na elektrickú energiu zahrnul do ceny tepla preto, že sa ju rozhodol platiť, tak podmienky zmluvy zakotvili, že náklady na elektrickú energiu mal žalovaný platiť od podpisu zmluvy, nakoľko podmienky dohodnuté v zmluve sú v každom právnom štáte záväzné. Poukázal na skutočnosť, že podľa zmluvy na dodávku tepla, ktorá je platná sa odporca zaviazal platiť náklady na elektrickú energiu existujúcich výmenníkových staníc (podľa znalca B.. F. A. išlo v skutočnosti o objektové OST /OOST, nech sa to „zariadenie“ v bytovkách nazve akokoľvek) znáša dodávateľ tepla s tým, že na sídlisku Medvedzie v Tvrdošine neexistujú iné časti tepelnej sústavy, iba domové výmenníkové stanice (VS, OOST, OST) čo jednoznačne potvrdzuje znalec B.. F. A. v znaleckom posudku.

5.

Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu doručené dňa 05. 08. 2019, sa k nemu nevyjadril.

6.

Súd prvej inštancie dňa 23. 09. 2019 predložil spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní, ktorý dňa 09. 10. 2020 vec vrátil prvoinštančnému súdu z dôvodu nesprávne označených strán sporu v záhlaví napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 1 C. s. p.), pričom Okresný súd Bratislava II opravným uznesením zo dňa 01. júla 2021, č. k. 14C/91/2010 - 645, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 07. 2021 vytýkané zrejme nesprávnosti opravil.

7.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. júla 2022 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

8.

Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.), pretože súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozsudku aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

9.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za logické a zrozumiteľné, pričom je nutné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán (v tomto prípade žalobcu), ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04). Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu bolo realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (podobne aj rozhodnutia IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 Dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (I. A. proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, H. N. T. proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994). Obsahom základného práva na spravodlivý proces nie je ani právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sporovej strany, resp. právo na úspech v konaní. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd sa vyššie uvedenými zásadami riadil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil (v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p.), pričom sa dostatočne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie vo veci podstatnými skutočnosťami, resp. so všetkými námietkami žalobcu, ktoré v konaní prezentoval, keď z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 C. s. p.) možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa tieto zákonom vyžadované náležitosti. Z jeho obsahu je zrejmé, čoho sa žalobca žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku.

11.

V posudzovanej veci ide o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie, keď rozsudok zo dňa 19. júna 2013, č. k. 14C/91/2010 - 345, ktorým žalobu žalobcu zamietol, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30. apríla 2014, č. k. 2Co/229/2014 - 344 z dôvodu nepreskúmateľnosti prvoinštančného rozhodnutia.

12.

Predmetom odvolacieho prieskumu je rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplataenia ceny spotrebovanej elektrickej energie v objektivej odovzdávacej stanici (OOST) za rok 2007 v sume 730, 26 eur, ktorá bola vyfakturovaná fa. č. 12008, splatnou dňa 28. 02. 2008, za rok 2008 v sume 782, 22 eur, fakturovaná fa. č. 92009, splatnou dňa 05. 04. 2009, z ktorej žalovaný zaplatil sumu 60, 25 eur dňa 04. 05. 2009, celkovo sumy 1. 452, 23 eur, keď vychádzajúc zo znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom B. F. A., ktorý potvrdil rozdielnosť pojmov výmenníková stanica a OOST s tým, že ide o odlišné časti tepelnej sústavy, posúdil žalobu ako nedôvodnú.

13.

V prejednávanej veci nebolo medzi stranami sporné, že dňa 02. 01. 2007 uzavreli Zmluvu o dodávke tepla č. TE 02-050/06, predmetom ktorej bol záväzok dodávateľa (žalovaného) dodávať odberateľovi (žalobcovi) teplo z tepelného zdroja KOMTERM-OTF Nižná do priestorov bytový dom 130/3 žalobcu ako odberateľa, určené na vykurovanie a na prípravu teplej úžitkovej vody, a záväzok žalobcu (odberateľa) platiť za dodávku tepla ÚK a TÚV kalkulovanú cenu (bod 2. Predmet zmluvy), spornou bola otázka platenia nákladov na spotrebovanú elektrickú energiu v časti sústavy tepelného zariadenia, keďže žalobca svoj žalobný nárok odvodil od bodu 6 (Platobný styk a fakturácia) 6.2 tvrdiac, že žalovaný bol v súlade s daným zmluvným dojednaním povinný platiť spotrebovanú elektrickú energiu jednotlivými výmenníkovými stanicami.

14.

Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď na odstránenie rozporov medzi stranami, či sú pojmy výmenníková stanica a OOST identické, nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého záverov pri rozhodovaní napadnutým rozsudkom vychádzal, nakoľko išlo o posúdenie odbornej otázky, na ktorú boli nevyhnutné odborné znalosti, ktorými súd nedisponuje.

15.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že v konaní bol bez akýchkoľvek pochybností znaleckým posudkom č. 1/2015, vypracovaným B.. F. A. preukázaný z technického hľadiska rozdiel medzi pojmami výmenníková stanica (VS) a objektová odovzdávacia stanica tepla (OOST) tak, že ide o odlišné časti tepelnej sústavy, nakoľko žalobca predmetnými faktúrami vyúčtoval žalovanému cenu elektrickej energie spotrebovanej v objektovej odovzdávacej stanici tepla, a súdny znalec v záveroch svojho znaleckého posudku vysvetlil, že v Zmluve použitý termín „výmenníkové stanice“ obsahovo zodpovedá odbornému pojmu v skratke označenému ako OOST, a nakoľko žalobca predmetnými faktúrami (bod 12. tohto rozhodnutia) žalovanému vyúčtoval spotrebu elektrickej energie v odovzdávacej stanici tepla, teda inej časti tepelnej sústavy, je potrebné skonštatovať vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16.

K odvolacej námietke žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

17.

Súdu prvej inštancie teda nemožno vytýkať pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení žalobcom uplatneného nároku a nakoľko žalobca ani vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom, dospel odvolací súd k záveru, že obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

18.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúceho všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa aj správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

19.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).